

befaler Flertallet, at Retsplejeloven sættes i Kraft snarest muligt, og ikke senere end 1. Oktober 1916.

Et Mindretal, *Deuntzer*, mener ikke, at der er Uenighed angaaende Indførelsen af Retsplejereformen, for saa vidt angaar den *borgerlige* Retspleje. Væsentlig anderledes stiller Sagen sig med Hensyn til den nye *Strafferetspleje*. Det forelagte Forslag om Indførelsen gaar nemlig,

hvad Strafferetsplejen angaar, ikke ud paa, at den vedtagne Lov af 26. Marts 1909 skal træde i Kraft uforandret, men paa, at den skal undergaa en væsentlig Forandring derved, at en Bestemmelse skal udgaa, som Loven endog to Gange fremhæver, i § 138 og i § 998, nemlig Forskriften om Opretelse af et *Statspoliti* (Opdagelsespoliti). Udvalgets Flertal benægter ikke, at Retsplejelovrn kræver et for hele Landet fælles Opdagelsespoliti (Statspoliti), men synes at mene, at det ved Lov 13. Maj 1911 oprettede Statspoliti indtil videre er tilstrækkeligt, og at dette jo altid senere kan forstærkes. Men under Forhandlingerne om Loven af 1911 blev det fra alle Sider, ogsaa Justitsministerens, erkendt, at det derved oprettede Statspoliti aldeles ikke var en Opfyldelse af Retsplejelovens Krav derom; det er et Politi, som allerede de nuværende Forhold gør nødvendigt, men som ikke er beregnet paa de Forhold, som efter Retsplejeloven vil indtræde, og hvorefter der netop er tiltænkt Opdagelsespolitiet en anden og navnlig langt større Opgave end nu. At sætte Retsplejeloven i Kraft uden et stærkt Opdagelsespoliti „vil være at bryde dens hele System og gøre dansk Strafferetspleje til en Mærkelighed i Retning af Principløshed, og noget saadant vil altid hævne sig“ — hvilket Mindretallet derefter nærmere paaviser i sin Betænkning. — „I Virkeligheden er der“ — siger Forf. videre — „hvad mange Tidens og Landes Erfaring godtgør, kun et eneste Middel mod Inkvisitionsprincippet og den deraf flydende unødvendig haarde Behandling af den sigtede, og det er det *rene og klare Anklageprincip*. I Retsplejeloven findes offentlige Anklagere, der, naar Øvrigheden har besluttet at bringe en kriminel Sag til Doms, skal udføre Sagen mod Betaling i hvert enkelt Tilfælde, altsaa som et lønnet Bierhverv, og da de i Regelen kun skal have at gøre med den egentlige Procedure og først optræder, naar Forundersøgelsen er endt, er de i det væsentlige det samme som de nuværende Aktorer i kriminelle Sager. Men med denne Anklagerinstitution er Anklageprincippet kun af Navn gennemført, thi dette bestaar i, at hele Ledelsen af og Ansvaret for Udfaldet af den kriminelle Sag lægges i Anklagerens Haand, og det bliver da nødvendigt, at Anklagerne er faste Statsebeds-